

Вынікі абмену партдакументаў і далейшыя задачы КП(б)Б

Выражаючы волю шматмільённага савецкага народу, караючая рука пролетарскага правасуддзя апусціла меч на голавы зладзеяў з трацкіска-зіноўеўскага цэнтра. Удзельнікі гэтай шайкі выкрыты і асуджаны Ваеннай калегіяй Вярхоўнага суда СССР. Тройчы праклятыя прадажныя агенты фашызма—Зіноўеў, Каменеў і астатнія банда расстраляны.

Увесь беларускі народ, як і народ усяго Савецкага Саюза, з вялікім задавальненнем сустраў, успрыняў справядлівы прыгавор Ваеннай калегіі над гэтымі прадажнымі агентамі Гестапо, забіўшымі палкага пролетарскага трыбуна—таварыша Кірава і рыхтаваўшымі забойства правадыроў нашай партыі і савецкай улады.

Але было-б велізарнейшым здарэннем перад партыяй і перад усёй нашай краінай, каб мы дзіньдзі, што з ворагамі ўсё ўжо скончана.

Абмен партыйных дакументаў працэс над фашысцкай бандай, абмеркаванне пісьма ЦК ВКП(б) партыйным арганізацыям аб контррэвалюцыйным трацкіска-зіноўеўскім цэнтры паказалі нам, што ворагі яшчэ не знішчаны да апошняга караньчыка. Іншэ жыве галоўны кіраўнік усёй гэтай тэрырыстычнай банды, ад'яўлены вораг соцыялізма і верны пёс фашызма—Троцкі, які пасылаў у нашу краіну сваіх агентаў для правядзення тэрырыстычных актаў.

Кожнаму куністу, кожнаму грамадзяніну Савецкага Саюза патрэбна зараз моцна памятаць словы таварыша Сталіна аб неабходнасці павышэння рэвалюцыйнай пільнасці, аб тым, што рэвалюцыйная пільнасць з'яўляецца неад'емнай якасцю большэвіка.

Як-бы велізарны ні былі поспехі соцыялістычнага будаўніцтва ў нашай краіне, трэба, як вучыць нас таварыш Сталін, не ўбаюкваць партыю, а выкоўваць у ёй пільнасць, не супакойвацца, а прыводзіць яе ў стан баявой гатоўнасці для рашучай барацьбы з ворагамі.

Мы ведаем, што ворагі ў нас не маюць глебы пад нагамі, што тут ім неадкуль чэрпаць патрэбных кадраў для сваёй дыверсійнай работы. Але разам з тым мы не павінны забываць, што яны самкнуліся з фашызмам і з-за мяжы пасылаюць агентаў у нашу краіну для падрыўной работы.

Арганізацыі КП(б)Б, правёўшы праверку і абмен партыйных дакументаў, вынесшы ўрокі з працэсу над фашысцкімі забойцамі, прапра-

цаваўшы і абмеркаваўшы апошняе пісьмо ЦК ВКП(б), яшчэ шчыльнай згуртаваліся ў бязлітаснай барацьбе супроць ворагаў, набылі вялікі вопыт у іх распазнаванні.

Праверка і абмен партыйных дакументаў, ачышчэнне радоў партыі ад трацкісцка-зіноўеўскіх, шпіёнскіх і іншых класава-чуждых элементаў дапамаглі ўзняць партыйную і арганізацыйную работу на больш высокую ступень, наладзіць партыйную гаспадарку, павысіць рэволюцыйную пільнасць на аснове далейшага разгортвання большэвіцкай самакрытыкі.

Але ўсё гэта не можа нас ні ў якой меры супакоіць. Паасобных арганізацый КП(б)Б не перабудавалі яшчэ сваю работу адпаведным чынам, не ўзнялі пільнасць, не вынеслі ўрокаў з падзей, звязаных з контррэволюцыйнай дзейнасцю класавых-ворагаў.

У часе правяркі партдакументаў у менскай арганізацыі выкрыта і выключана значная колькасць класава-варожых элементаў. Але работа гэта ў радзе пярвочных партарганізацый праводзіцца на вельмі нізкім палітычным узроўні, і ў выніку былі дапушчаны буйныя памылкі.

У рэзальцыі пярвочнай партарганізацыі завода імя Молатава было запісана: «У выніку абмену партдакументаў партарганізацыя вызвалілася ад падонкаў контррэволюцыйнага трацкізма». Калі выносілася гэта рэзальцыя, з партарганізацыі завода былі выключаны толькі 4 трацкісты. Аднак праз іскатворы час было выяўлена і выключана яшчэ 11 яўных трацкістаў. Значыць, менскі гарком і варашылаўскі райком партыі не засяродзілі ў паасобных партарганізацыях патрэбнай вострасці пры абмеркаванні вынікаў абмену партдакументаў.

Пацвярджаецца гэта таксама і ў справе трацкіста Розенблюма, выкрытага ў рэдакцыі газеты «Звязда». Сталінскі райком і менскі гарком партыі пасля арышту контррэволюцыянера Розенблюма не правялі глыбокай работы па вызначэнню асабовага складу партарганізацыі «Звязды», не падумалі аб тым, каб праверыць, якую сувязь меў той ці іншы член партыі з трацкістам Розенблюмам, і чаму вораг так доўга не быў выкрыты. Калі таварыш Гікало асабіста заняўся гэтым пытаннем, то ўдалося выявіць вялікую засмечанасць рэдакцыі трацкісцкімі элементамі. Тады былі выяўлены і выключаны з партыі Цыпкін, Коган і іншыя ад'яўленыя ворагі. Бюро ЦК па справе «Звязды» у свой час указала, што буйнейшым недахопам у рабоце менскага гаркома і сталінскага райкома КП(б)Б з'яўляецца недастатковая сувязь і кіраўніцтва пярвочнымі партарганізацыямі.

Яшчэ выразней выяўляецца гэта ў справе Белдзяржвыдавецтва. Пачынаючы з 1924 года, на кіруючую работу ў апарат ДВБ праніклі ад'яўленыя ворагі партыі. Даволі сказаць, што выдавецтвам доўгі час кіравалі нацдэмы Мароз, Жылуновіч, Некрашэвіч і трацкіст Браўковіч. На працягу раду год туды сцякаліся нацдэмаўскія, трацкісцкія элементы і пад крыльцям паасобных камуністаў праводзілі сваю контррэволюцыйную работу.

Яшчэ да правяркі партыйных дакументаў Браўковіч быў выкрыты партарганізацыяй апарата ЦК і зняты з работы, бо выявілася, што ў 1923 г. ён быў у трацкісцкай апазіцыі. Як відаць з уласных паказанняў Браўковіча, ён мае цэлы рад іншых контррэволюцыйных «заслуг». У большэвіцкай партыі ён лічыўся з 1917 г., тым часам як на самай справе яшчэ ў старой арміі ўступіў у эсэраўскую партыю, у 1911-12 гг. служыў у магілёўскай турэмнай інспекцыі, а пры нямецкай акупацыі—

у паліцыі. Актыўна выступаў супроць окцябрскага перавароту і совецкай улады. У 1923 г. быў у трацкіскай апазіцыі, ездзіў па ячэйках і арганізоўваў барацьбу супроць большэвіцкай партыі. У 1926 г. цесна звязаўся з кіраўнікамі нацдэмаў Полацкай акругі і быў блізка да арганізацыі «СВБ». У 1932 г., будучы старшынёй магілёўскага горсавета, наўмысна прымяняў пры правядзенні сельскагаспадарчых кампаній рэпрэсіўныя меры да сялян, каб справакаваць незадаволенасць совецкай уладай і т. п.

Браўковіч сам заяўляе, што ён свядома працаваў на падрыў нашай партыі і совецкай улады.

У Белдзяржвыдавецтве знашоў сабе прытулак і контррэвалюцыянер Мілоў. Загадваў ён ваенным сектарам. У мінулым—гэта актыўны сапрамаец, у арміі быў ярым прыхільнікам Троцкага, праводзіў актыўную контррэвалюцыйную работу.

У апошні час у ДВБ выяўлены Жукаў, Разумоўскі, Рыўкін і цэлы рад іншых заядлых трацкістаў. Карыстаючыся прытупленнем рэвалюцыйнай пільнасці ў партыйнай арганізацыі, гэтым ворагам удалося надрукаваць не малую колькасць літаратуры з яўна контррэвалюцыйным зместам. Уся гэта «прадукцыя» абышлася дзяржаве агульным коштам больш 5 мільёнаў рублёў і была здана ў макулатуру.

У друкарні імя Сталіна звілі сабе гняздо асобы, раней выключаныя з партыі за трацкізм. Адна з іх была тут трацкістка, якая да апошняга часу шляхам ашуканства здолела ўтрымацца ў партыі, каб праводзіць контррэвалюцыйную работу. Партыйная арганізацыя не лічыла патрэбным папярэджваць, што робяць гэтыя людзі ў друкарні.

Партыйныя арганізацыі ні ў якім разе не павінны забываць, што выключаныя з партыі ворагі стараюцца праводзіць сваю шкодніцкую падрыўную работу ўсюды і асабліва сярод недастаткова свядомых рабочых. Яны стараюцца ўзвесці наважылі на совецкую ўладу, пісаць у ЦК пісьмы нібы ад імя рабочых і т. д. На такіх адказных участках ідэалагічнага фронту, як выдавецтва, друкарні і т. п. мы павінны мець сапраўды правяранных людзей, бо там выдаюць і друкуюць падручнікі, газеты і ўсякую іншую літаратуру, па якой вучыцца наша моладзь, якую чытаюць шырокія масы горада і вёскі. На гэтыя ўчасткі мы павінны будзем у далейшым звярнуць самую сур'ёзную ўвагу, каб знішчыць усякую магчымасць пранікнення туды ворагаў.

Не лепш пастаўлена была справа і на многіх іншых участках ідэалагічнага фронту. У Вышэйшай камуністычнай сельскагаспадарчай школе сядзеў рэктарам Каўлін, які скрыў ад партыйнай арганізацыі сваю прыналежнасць да трацкізма. У якасці выкладчыкаў гісторыі партыі і іншых прадметаў ён запрасіў цэлы рад трацкісцкіх, класава-чуждых элементаў, у свой час выключаных з рады партыі.

У Інстытуце народнай гаспадаркі нядаўна выкрыта група контррэвалюцыянераў, якая імкнулася праводзіць сваю работу сярод студэнцтва, спрабавала абараняць выключанага з партыі чужака Гурло.

Усё гэта азначае, што менскі гарком і райкомы партыі недастаткова займаліся работай пярвічных арганізацый і не ведаюць як след людзей.

У віцебскім чыгуначным дэпо доўгі час арудавала контррэвалюцыйная, тэрарыстычная група. У выніку палітычнай слепаты і страты рэвалюцыйнай пільнасці партыйнай арганізацыі дэпо сталі магчымымі такія факты, што на кіруючую работу вылучаліся раней выключаныя з партыі трацкісты (Гуменкоў, Шпакоў, Альшэўскі, Пузенкоў

і інш.), ды ў дадатак гэтыя яўныя ворагі партыі былі ўзнагароджаны значком ударніка напярэдадні іх выкрыцця.

Сакратар парткома віцебскага дэпо Касой аказаўся зусім няздольным кіраваць работай партарганізацыі. Ён зацискаў самакрытыку і дапусціў прамую траўную членаў партыі Тарасенка, рабочага-стаханавца Аўсяевіча і іншых, якія своечасова сігналізавалі аб ворагах.

Начальнік палітаддзела Віцебскага вузла тав. Васількоўскі дапусціў грубую памылку тым, што ў час праверкі і падрыхтоўкі да абмену партыйных дакументаў не звярнуў ніякай увагі на сігналы аб ненармальным становішчы ў дэпо, не выкрыў падрыўную работу контррэвалюцыйнай групы.

Віцебскі гарком не дагледзеў таксама, што ў Віцебскім вётінстытуце праводзіў контррэвалюцыйную работу вядомы трацкіст, які арганізаваў нават групу з 15 чалавек. Віцебская партарганізацыя своечасова не выкрыла ўсіх гэтых ворагаў партыі.

У гомельскай партарганізацыі ў працэсе абмену партдакументаў было выключана 88 чалавек, з іх трацкістаў усяго 4. Тым часам пасля абмену было выкрыта яшчэ 27 трацкістаў. Асабліва вялікая засмечанасць трацкістамі была на камінаце імя Гікало.

Па ўсіх партыйных арганізацыях пасля выдачы новых партдакументаў выключылі з партыі значную колькасць двурушнікаў-контррэвалюцыянераў.

Хіба можна пасля гэтага сказаць, што наша пільнасць знаходзіцца на належнай вышыні? Гэтага сказаць нельга. Усякая спроба падмяніць сапраўдную пільнасць размовамі і рэзалюцыямі, а на справе недабачыць ворага, была-б прамым злачынствам супроць партыі.

Тав. Гікало на апошнім сходзе менскага партактыва сказаў, што пільнасць нельга адрываць ад сапраўднага вывучэння людзей на кожным участку.

* * *

З поўным тэкстам дакумента можна азнаёміцца ў бібліятэцы